

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Kijavító végzés 10. sorszám alatt

Budapest, 2023.04.12.

Az ügy száma: Gfv.VI.30.156/2022/9.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (cím2)

Az alperesek: Budapest Főváros III. Kerület Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata (cím3)
I. rendű

cég2 (cím4) II. rendű

Budapest Főváros III. Kerület Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Polgármesteri Hivatal
(cím5) III. rendű

Az alperesek képviselője: Dávid Társas Ügyvédi Iroda (cím6, ügyintéző: dr. Dávid Zsófia ügyvéd)

A per tárgya: tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéletábrla, 20.Gf.40.123/2021/15-II. számú részitélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 10.G.42.160/2018/77. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet – a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében – részben hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű alperes 2012. november 26. és december 31. közötti időszakban szórólapozással és toborzással tanúsított

magatartásának az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző megállapítására irányuló keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyja.

Egyebekben a jogerős részítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A felperes és a II. rendű alperes az ezt meghaladóan felmerült költségeiket maguk viselik.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1989-től 2012. december 31-ig üzemeltette az „M..t” ismertté vált piacot, V..r néven a B..i úton, az I. rendű alperes tulajdonában álló közterületen, amelyet a felperes évenként megkötött közterület-felhasználási megállapodás alapján használt.

[2] A felperes 2013-ra vonatkozó, 2012. december 4-én előterjesztett közterület használat iránti kérelmét az I. rendű alperes elutasította. Határozata szerint az adott közterület használatára a II. rendű alperes 2012. november 26-án kérelmet nyújtott be, ami alapján az I. rendű és II. rendű alperes között közterület-használati szerződés jött létre. Az I. rendű alperes 2013. január 1-től a perbeli közterület használatát a II. rendű alperesnek engedélyezte, ahol a II. rendű alperes továbbra is piacot fog üzemeltetni.

[3] A II. rendű alperes 2012. november 26. és 2012. december 31. között szórólapokat osztott ki a piac területén, amelyben az árusokat arról tájékoztatta, hogy 2013. január 1-től átveszi az M...F piacok üzemeltetését, változatlan nyitvatartási rend mellett. Megkérte a bérlőket, hogy a 2013. január 5-én tartandó piacra hozzák magukkal vagy adják le a piacfelügyelőnek a szükséges irataikat.

[4] A II. rendű alperes 2013. január 1-jétől 2017. december 31-ig üzemeltette a piacot.

[5] A felperes 2018. január 19-én kelt levelével a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 86. §-ára hivatkozással kártérítés megfizetésére szólította fel a II. rendű alperest, aki azt 2018. február 2-kelt válaszában visszautasította.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[6] A felperes a bírósághoz 2018. július 15-én benyújtott keresetében a Tpv. 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján az I., II. és III. rendű alperes Tpv. II. fejezetének több rendelkezésébe ütköző magatartása jogellenességének megállapítását és a 86. § (2) bekezdés

e) pontja alapján egyetemleges kötelezésüket kérte 22.300.000 forint kártérítés és járulékai megfizetésére.

[7] Előadta, az ún. M...F piacokat név1 hozta létre, azok működtetésére pedig megalapította a felperest. A felperes kitartó és eredményes szervező munkájának köszönhetően jelentős közérdeklődéssel és sikerrel, valamint profittermelési képességgel működött a piac, amit az alperesek meg akartak szerezni. A felülvizsgálati kérelem szempontjából releváns kereseti kérelmében a II. rendű alperes tekintetében állította, egyrészt azon magatartásával, hogy a 2012. november 26. és 2012. december 31. közötti időszakban megtartott piacokon szórólapozással és más olyan magatartásokkal, amelyek tisztességtelen piaci magatartásnak minősülnek, toborozta a felperes által üzemeltetett piac szereplőit a saját maga által üzemeltetni tervezett piacon való részvételre, másrészt azon magatartásával, hogy 2013. január 1-től úgy üzemeltette tovább a heti vásárt, hogy engedély nélkül felhasználta ehhez a felperes kapcsolatrendszerét, üzleti titkait és jelentős piaci jóhírnevet elért tevékenységének eredményeit, valamint változatlan profillal, névvel, partnerkörrel és terület-felhasználással üzemeltette a piacot, a Tpvt. 2. §-ába ütköző tisztességtelen gazdasági tevékenységet valósított meg. (Emellett hivatkozott a Tpvt. 6. §-ának megsértésére is.)

[8] Az alperesi elévülési kifogást a sérelmezett magatartás folyamatos jellegére tekintettel alaptalannak tartotta, így állította, a Tpvt. 88. § (1) bekezdés szerinti határidő számítása még el sem kezdődött.

[9] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, vitatva annak jogalapját és összecszerúságát, emellett hivatkoztak a követelés elévülésére is.

Az elsőfokú ítélet és a másodfokú részítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Döntését a felülvizsgálati kérelemmel érintett II. rendű alperes vonatkozásában azzal indokolta, hogy a felperes a keresetét a Tpvt. 88. § (1) bekezdése és 88/T. § (1) bekezdése alapján elkésetten, a hároméves jogvesztő határidőt követően nyújtotta be, ugyanakkor azt érdemben is vizsgálta, és alaptalannak találta.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a III. rendű alperesek tekintetében helybenhagyta, a II. rendű alperesre vonatkozóan részben megváltoztatta és megállapította, hogy a II. rendű alperes az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző magatartást tanúsított azzal, hogy 2012. november 26. és december 31. közötti időszakban szórólapozással és a piacon jelenlévő árusok közvetlen megkeresésével toborozta a B.i úton felperes által üzemeltetett piac szereplőit a saját maga által üzemeltetni tervezett piacon való részvételre; továbbá 2013. január 1-jétől 2017. december 31-ig úgy üzemeltette az addig a felperes által üzemeltetett heti vásárt, hogy ehhez engedély nélkül felhasználta a felperes kapcsolatrendszerét és tevékenységének eredményeit. A II. rendű alperessel szembeni kártérítési kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[12] A jogerős ítélet indokolása szerint tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a II. rendű alperes tevékenysége nem tartozik a Tpvt. hatálya alá. A II. rendű alperes 2013. január 1-jétől üzemeltette a V.i úti piacot, és nem vitásan más piacokat is működtetett. E tevékenysége a Tpvt. 1. §-a értelmében piaci magatartásnak minősül, és nem

kétséges a felperes és a II. rendű alperes versenytársi mivolta sem, hiszen 2013 januárjától mindketten ugyanazon a közterületen kívántak piacot működtetni.

[13] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság elévülés kérdésben elfoglalt álláspontjával sem. Rámutatott, a jogvita elbírálása során a Tpvt.-nek a jogsértés elkövetésének idején hatályban volt rendelkezéseit kell alkalmazni [Tpvt. 88. § (1)-(3) bekezdés]. Kifejtette, a II. rendű alperes magatartása – ami a piac felperestől való átvételével és annak tovább működtetésével valósult meg – folyamatosnak minősül, így az elévülés csak 2017. december 31-ét követően kezdődött, amikor a II. rendű alperes felhagyott a piac üzemeltetésével. Ennek a folyamatos magatartásnak a része a 2013. január 1-jét megelőző időszakban megvalósult szórólapozás is, ami a bérlők átvételére irányult.

[14] A jelen ügyben alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. §-a szerint a felperes 2018. január 19-én kelt és az I. és II. rendű alpereshez címzett felszólító levele az elévülést megszakította. A II. rendű alperes a felszólítást nem vitásan átvette, hiszen arra 2018. február 2-án válaszolt. Az átvétel időpontja ugyan nem volt pontosan meghatározható, ez azonban nem értékelhető a felperes terhére, mivel elsőfokú bíróság tájékoztatása ellenére az alperesek nem terjesztettek elő bizonyítási indítványt, illetve nem csatoltak további okiratokat. Mindebből következően a felperes követelése nem elévült el, ezért a Tpvt. megjelölt rendelkezéseinek megsértését érdemben kellett vizsgálni.

[15] A Tpvt. 2. §-ának megsértése körében a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az előkészítő szórólapozás, majd a heti vásár II. rendű alperes általi üzemeltetése sérti-e a gazdasági életben kialakult szokásokat, az üzleti tisztesség követelményeit.

[16] Rögzítette, a II. rendű alperes a közterület-használat engedélyezése iránti, 2012. november 21-én kelt kérelmében maga nyilatkozott úgy, hogy a „jelenleg alapítványi működéssel megvalósuló – régi nevükön M...F piacok – üzemeltetési feladatait szeretné átvenni”. A célja tehát nem egy újonnan általa létrehozandó piac megszervezése, hanem a már működő piac üzemeltetési lehetőségének megszerzése volt. Ezzel összhangban áll az árusokhoz eljuttatott szórólap megfogalmazása is. A levél kifejezetten a bérlőknek szólt, azaz a II. rendű alperes célja egyértelműen az volt, hogy ugyanazon a területen ugyanazok az árusok folytassák a tevékenységüket, csak immár a II. rendű alperessel megkötendő szerződés alapján, a díjat is a II. rendű alperesnek fizetve. A közterület-használat iránti kérelem utalt a piac rendezéséből befolyó bevételekre is, amellyel az önkormányzati bevételeket lehetne növelni.

[17] A másodfokú bíróság rámutatott, kétségtelen, hogy piac működtetésére, új piac kialakítására bárki jogosult, a felperes nem sajátíthatja ki magának a piacok (heti vásárok) üzemeltetésének jogát. Annak sem lehet akadálya, hogy bárki az ún. M...F piacokhoz hasonló profilú piacot hozzon létre, függetlenül attól, hogy a felperes, illetve a felperes alapítója volt az, aki az adott elven működő vásárokat megszervezte. Az üzleti tisztesség követelményeibe ütközik azonban, ha egy piaci szereplő nem saját ráfordítással és szervező tevékenységgel, szolgáltatásának tisztességes módon történő népszerűsítésével építi fel a maga szolgáltatását, hanem a versenytárs eredményeinek egyszerű átvételével, megszerzésével. A V.i úti vásárt a felperes hozta létre az adott helyen az adott nyitvatartással, az árusokat saját szervező munkájával és kapcsolatrendszerével biztosította, a piac működtetésébe, fejlesztésébe több évtizedes munkát fektetett. A II. rendű alperes ezen szervező tevékenység, tapasztalatok és kapcsolatrendszer eredményeit sajátította ki a piac átvételével és adott módon való folyamatos üzemeltetésével, és ezzel lényegében egyik napról a másikra, érdemi ráfordítás és kockázatvállalás nélkül vált egy ismert, bejáratott piac üzemeltetőjévé. Az ítéletábra megítélése szerint ez a felperes hozzájárulásának hiányában ellentétes az üzleti tisztesség követelményeivel, így a Tpvt. 2. §-ába ütközik.

[18] A felperes II. rendű alperessel szembeni kártérítési igényének elbírálása a folytatódó eljárás tárgyát képezi.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – a jogerős részítélet jogsértést megállapító rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan a jogerős részítélet e részének az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a jogerős részítélet a Tpt. 2. §-ába és 88. § (2) bekezdésébe ütközik.

[20] A II. rendű alperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem, illetve nem kellő súllyal értékelte, hogy a felperes korábban milyen hiányosságokkal üzemeltette a piacot. A W.n elérhető publikus információkra hivatkozással hangsúlyozta, hogy az ún. M...F piacok létrehozása nem a felpereshez kötődik, és jelentőségük egyébként is jelentősen csökkent.

[21] Vitatta a jogerős ítéletben tett azon megállapítást, hogy a felperes és a II. rendű alperes versenytársaknak minősülnek. Állította, a közterület használatára vonatkozó jogosultság megszerzésével a felek közötti versenyhelyzet megszűnt, a felperes elvesztette a jogosultságát. Valódi versenyhelyzet csak a pályáztatás során merülhet fel.

[22] A II. rendű alperes kifejtette, a felperes által sérelmezett magatartás alkalmatlan volt arra, hogy a verseny sérelmét okozza, mivel annak a versenyre nem volt semmilyen hatása. A szórólapozás azért nem sértette a felperes érdekeit, mert nem merült fel adat arra nézve adat, hogy a felperesnek érdekében állt volna más helyszínen megtartani a korábban a perbeli helyszínen szervezett piacot. A felperes semmilyen lépést nem tett annak érdekében, hogy üzletfeleket szerezzen, vagy megtartsa, illetve őket egy másik helyszínen a piaci tevékenység folytatására ösztönözze. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Kúria Gfv.VII.30.048/2013. számú ítéletére. Hangsúlyozta, a II. rendű alperes nem a felperes eredményeit vette át, hanem az általa megpályázott közterület-használati jogosultság végzésére készült fel, arra is tekintettel, hogy az árusok ezen a helyszínen mással nem köthettek megállapodást a piac használatára.

[23] Abban az esetben, ha a Kúria a II. rendű alperes magatartását mégis jogsértőnek minősítené, fenntartotta az elévülési kifogását. Az általa 2012. november 26. és 2012. december 31. napja között tanúsított magatartás vonatkozásában azt hangsúlyozta, hogy ezzel összefüggésben perindításra legkésőbb a magatartás tanúsításától számított hat hónapos elévülési határidőn belül lett volna lehetőség, az objektív határidő pedig lejárt 2017. december 31-én. Ezt a tevékenységét ugyanis legkésőbb 2012. december 31. napján biztosan abbahagyta.

[24] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem visszautasítását, ennek hiányában a jogerős részítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A Kúria elsődlegesen rögzíti, tévesen hivatkozott a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy a jelen, nem meghatározható pertárgyértékű „perszakaszban” a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (1) bekezdése, illetve 409. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett volna benyújtania, és ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem visszautasításának van helye. Az a körülmény, hogy a pertárgyérték nem meghatározható, nem indokolja engedély iránti kérelem előterjesztését.

[26] A Pp. 408. § (1) bekezdése alapján ugyanis akkor kizárt a felülvizsgálat, ha a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4) bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. Abban az esetben viszont, ha a vagyoni jogon alapuló igény értéke nem meghatározható [Pp. 20. § (3) bekezdés a) pont], a pertárgy értékének meghatározása nem a Pp. 21. §-án alapul, ezért az értékhatártól függő kizárás nem alkalmazható (Kúria Pfv.I.20.752/2021/5.). A nem meghatározható pertárgyérték esetén továbbá azért sem lehet a felülvizsgálati eljárásban a pertárgy értékeként az illetékekről szóló 1991. évi XCIII. törvényben (a továbbiakban: Itv.) meghatározott 700.000 forintot tekinteni, mert az Itv. nem a pertárgyértéket, hanem az illeték alapját határozza meg a 39. § (1) bekezdésében, peres eljárásban a per tárgyának, nem peres eljárásban az eljárás tárgyának – az eljárási jogszabályokban meghatározott – értéke alapján, illetve a Pp.-ben nem meghatározható pertárgyértéküként megjelölt perek esetén magában az Itv.-ben szabályozott kisegítő rendelkezéssel. Nem volt ezért eljárásjogi akadálya a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásnak.

[27] A Kúria a jogerős részítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból részben jogszabálysértőnek találta. Nem képezte a felülvizsgálati eljárás tárgyát az I. rendű és a III. rendű alperesekkel szemben a keresetet teljes egészében, valamint a II. rendű alperessel szemben a Tptv. 6. §-ának megsértésére alapított keresetet jogerősen elutasító rendelkezés.

[28] A másodfokú bíróság jogerős ítéletében a II. rendű alperes két, tényállását tekintve és időben is elkülönülő magatartásának a Tptv. 2. §-át sértő jellegét állapította meg: egyrészt a II. rendű alperes által 2012. november 26. és december 31. közötti időszakban az árusok között folytatott szórólapozást és toborzást, másrészt a 2013. január 1. és 2017. december 31. között a felperes kapcsolatrendszerének és eredményeinek a felperes engedélye nélkül történő felhasználásával magvalósított vásár üzemeltetést.

[29] A II. rendű alperes ez utóbbi, a vásár fenti módon történt üzemeltetésével összefüggésben megállapított jogsértést a felülvizsgálati kérelmében érdemben kizárólag abból az okból tartotta jogszabálysértőnek, mert álláspontja szerint a másodfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes és a II. rendű alperes versenytársaknak minősülnek. E körben arra hivatkozott, a közterület használati engedély II. rendű alperes által történt megszerzésével a versenytársi kapcsolat közöttük megszűnt, ennek hiányában pedig nem lett volna megállapítható a jogsértés. A Tptv. 2. §-ának megfogalmazásából ugyanis arra következtetett, hogy amennyiben a felperes és a II. rendű alperes egymás viszonyában nem minősülnek üzletfeleknek, illetve fogyasztóknak, úgy a Tptv. 2. §-ába ütköző jogsértés csakis akkor állapítható meg, ha versenytársi minőség fennáll.

[30] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság álláspontjával, miszerint az érintett felek versenytársaknak minősülnek, ugyanakkor ennek a később kifejtettek értelmében nem volt az érdemi döntésre kiható jelentősége. A versenytárs fogalmát a Tptv. nem definiálja. A versenytársi minőség megítélése, megállapítása mindig a sérelmezett magatartás körében értékelendő tények és körülmények alapján a bíróság feladata. Nem kétséges, hogy

amennyiben a felek azonos piacon jelenlévő vállalkozások (a felülvizsgálati eljárásban már nem volt vitatott, hogy mind a felperes, mind a II. rendű alperes a Tpvt. hatálya alá tartozó piaci tevékenységet végző vállalkozás), ugyanazon tevékenység (az adott ügyben vásár üzemeltetés, heti vásárok szervezése) vonatkozásában azonos földrajzi területen egyidőben végzett vagy piacralépési szándékkal tervezett azonos tevékenységük tekintetében egymásnak versenytársai. Az azonos földrajzi terület nyilvánvalóan nem szűkíthető le a perbeli közterületre, egy adott vásár üzemeltetésére. A per adatai alapján a felperes Budapest területén más helyszínen is üzemeltetett vásárt a perbeli időszakban. Ebben a gazdasági szegmensben versenytársi minőségét nem szüntette meg, hogy a V.i úti helyszínen nem ő, hanem a versenytársa kapott 2013-ra közterülethasználati engedélyt, továbbá annak elvi lehetősége sem volt kizárható, hogy az évenként megújítandó területhasználati engedélyt akár a következő évben ismét a felperes szerzi meg.

[31] Mindennek azonban azért nem volt perdöntő jelentősége, mert – szemben a felülvizsgálati kérelemben írtakkal – a Tpvt. 2. §-a alkalmazhatóságának nem feltétele, hogy a jogsértő és az érdekeiben sértett, vagy veszélyeztetett személy egymással versenytársi kapcsolatban álljanak. Alkalmazásának egyetlen feltétele, hogy az elkövető a Tpvt. 1. § (1) bekezdésében értelmezett „vállalkozásnak” minősüljön, ami jelen esetben megvalósult. A tisztességtelen piaci magatartás tilalmát kimondó generálklauszula általános jelleggel tilalmazza a gazdasági tevékenység tisztességtelen folytatását, és a csak példálódzó jelleggel sorolja fel e tevékenységek tipikus megnyilvánulási fajtáiként az üzletfelek, fogyasztók, illetve a versenytársak törvényes érdekeit sértő vagy veszélyeztető magatartásokat. A bejáratott piac ismerteté váláshoz szükséges befektetés, üzleti kapcsolatok, szellemi és anyagi ráfordítások felperes hozzájárulása és ellentételezés nélküli „elsajátításának” Tpvt. 2. §-ába ütközése abban az esetben is megállapítható lenne, ha a felek egyébként nem lennének egymásnak versenytársai.

[32] A Kúria ugyanakkor alaposnak találta a II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmét a 2012. november 26. és december 31. között tanúsított magatartás elévülése tárgyában. A másodfokú bíróság a vásár üzemeltetését – a II. rendű alperes által a felülvizsgálati kérelmében már nem vitatottan – folyamatos jogsértő magatartásnak minősítette, amelynek elévülése annak abbahagyásakor kezdődött, illetve az elévülési idő megszakításakor újra indult. A 2013. január 1. napját megelőző magatartás elévülésének hiányát azzal indokolta, hogy az utóbb tanúsított folyamatos magatartásnak a megelőző szórólapozás is része volt, ami a bérlők átvételére irányult.

[33] A Kúria annyiban egyetért a másodfokú bíróság álláspontjával, hogy a II. rendű alperes keresetben sérelmezett magatartása, tevékenységei egymással összefüggtek annyiban, hogy a megelőző szórólapozás is a már működő vásár üzemeltetési lehetőségének megszerzésére irányult. A felperes azonban maga jelölte meg, hogy milyen időszakban tanúsított, mely magatartások tekintetében kéri a jogsértés megállapítását. A szórólapozás és az árusok megkeresése tekintetében külön sérelmezte, hogy az még a felperesi üzemeltetés időszakára esett. A II. rendű alperes – a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottaknak megfelelően – e tevékenységével felhagyott 2013. január 1-én.

[34] A Tpvt. 2. §-a objektív tényállás. Megvalósul az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző, mások érdekeit sértő, vagy veszélyeztető magatartás tanúsításával. Nem tényállási eleme az elkövető szándéka, az, hogy hátrányt akart-e okozni a másik piaci szereplőnek, vagy látta-e előre a magatartása következményeit. Ezért az adott esetben a piac átvételének „előkészítése”, majd annak megvalósítása időben is elkülönülő, a keresetben is nevesített önálló magatartásformák voltak, amelyeket az elévülés szempontjából nem kapcsol össze önmagában a II. rendű alperes célja, miszerint a piacot azonos feltételekkel, névvel és

árusokkal kívánta tovább üzemeltetni, és ennek érdekében tanúsított versenyjogi szempontból értékelhető, értékelendő különböző magatartásokat.

[35] Az elévülés szempontjából ezért önállóan kellett vizsgálni a 2012. november 26-tól december 31-ig terjedő időszakot, amely lezárult ez utóbbi időpontban, ezért e tekintetben a megalapozott alperesi elévülési kifogás alapján érdemben nem volt vizsgálható az állított jogsértés megvalósulása.

[36] A Kúria rögzíti, a II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében előadott további hivatkozásainak, így a felperesi üzemeltetés korábbi hiányosságainak, illetve az ún. M...F piacok jelentősége csökkenésének a jogerős ítéletben megállapított jogsértések szempontjából nem volt jelentősége, azzal összefüggést a II. rendű alperes sem jelölt meg, ezért ezen – jogszabályi megjelölést is nélkülöző – hivatkozásokat a Kúria érdemben nem vizsgálta.

[37] A Kúria mindezekre tekintettel a Pp. 424. § (1) és (3) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint határozott.

[38] A részben eredményes felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban a pernyertesség- pervesztesség aránya közel azonos. A Kúria erre tekintettel a Pp. 83. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a II. rendű alperes által előlegezett 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték 50%-ának megfizetése azzal, hogy az ezt meghaladó költségeiket maguk viselik.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[39] 1997. évi LVII. törvény 2. §, 88. § (2)

A döntés elvi tartalma

[40] A Tpv. 2. §-a alkalmazhatóságának nem feltétele, hogy a jogsértő és az érdekeiben sértett, vagy veszélyeztetett személy egymás versenytársai legyenek.

[41] Az adott esetben a piac átvételének „előkészítése”, majd annak megvalósítása időben is elkülönülő, a keresetben is nevesített önálló magatartásformák voltak, amelyeket az elévülés szempontjából nem kapcsol össze önmagában a jogsértő egységes célzata. A keresetben nevesített állított jogsértő magatartások elévülését önállóan kell vizsgálni.

~~Budapest, 2022. január 25.~~

Budapest, 2023. január 25.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.156/2022/10

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke
Dr. Tibold Ágnes előadó bíró
Dr. Döme Attila bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Madarász Anna bíró

A felperes:

cég1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (1095 Budapest, Gabona u. 10. 2. em. 1.)

Az alperesek:

Budapest főváros III. Kerület Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata (cím5) I. rendű
cég2 (cím4) II. rendű

Budapest Főváros III. Kerület Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Polgármesteri Hivatal
(cím5) III. rendű

Az alperesek képviselője:

Dávid Társas Ügyvédi Iroda (cím6, ügyintéző: dr. Dávid Zsófia)

A per tárgya:

tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla, 20.Gf.40.123/2021/15-II. számú részítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 10.G.42.160/2018/77. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Gfv.VI.30.156/2022/9. számú részítélet keltezésének dátumát az alábbiak szerint javítja ki: Budapest, 2023. január 25.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[2] A Kúria hivatalból észlelte, hogy a Gfv.VI.30.156/2022/9. számú részítéletén elírás folytán téves dátum (évszám): Budapest, 2022. január 25. szerepel. A határozat meghozatalának ideje helyesen: Budapest, 2023. január 25.

[3] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 352. § (1) bekezdése szerint, ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, a bíróság azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja.

[4] A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése és Pp. 364. § szakasza szerint alkalmazandó Pp. 352. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[5] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. április 12.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró